

[Henning Hasle.]

Aaret før med 235 Mill. Kr., og den højtærede Minister oplyste ved Forelæggelsen, at i Januar og Februar i Aar voksede Sparekassernes Indskud med ikke mindre end 123 Mill. Kr., medens Bankernes Indskud i det samme Tidsrum kun voksede med 65 Mill. Kr.; den højtærede Minister sagde ganske vist 95 Mill. Kr., men saa vidt jeg kan se af Statistiske Efterretninger, er det 65; det beror vist paa, at nogle og tredive Millioner Kroner er indsat af Sparekasserne. (*Ministeren for Handel, Industri og Søfart* [Halfdan Hendriksen]: Ja!).

Der har i de to første Maaneder af Aaret været meget store Indskud i Sparekasserne. Nu kan man ikke tage dette som Norm, og det tror jeg heller ikke den højtærede Minister vil gøre, thi Statistikken gennem de sidste Aar viser, at Sparekasserne har deres største Indskud i Januar Kvartal, medens Bankerne har deres mindste Indskud i dette Tidsrum, ja, i mange Aar har de ligefrem haft en negativ Saldo i Januar Kvartal. Ikke desto mindre maa man indrømme den højtærede Minister, at det er et usædvanligt højt Tal, 123 Mill. Kr., paa saa kort Tid, og det viser utvivlsomt, at nogle af de ledige Penge har fundet Vej til Sparekasserne. Det maa være det, som foranlediger, at Ministeren nu ønsker Sparekasserne inddraget under Lovgivningen, ganske vist under lempelige Former. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister i Udvalget vil være villig til at diskutere med os, om det nu er de helt rigtige Grænser, der er truffet, eller om man muligvis kan lempe sig lidt frem.

I og for sig tror jeg ikke, at dette Forslags Gennemførelse vil betyde nogen afgørende Ulempe for Sparekasserne, men der har hos visse Sparekasser rejst sig en vis Ængstelse for, at der blev en saa lille Indtægtsmulighed — der er i Forvejen en meget lille Margin mellem Indlaans- og Udlaansrenten —, at det skulde foranledige, at Indlaansrenten maatte nedsættes. Jeg tror, at den højtærede Minister er enig med mig i, at dette ikke vil være heldigt, og at man, saa længe Situationen ikke er værre end nu, bør tilstræbe, at de Regler, som fastsættes, ikke bevirker en generel Rentenedsættelse. Jeg tror nu ikke, at det sker ved Gennemførelsen af det Forslag, der foreligger, men man kunde i et Udvalg nærmere diskutere, hvor langt man kan gaa. Mig forekommer det, at Grænsen burde være, at man kunde forudsætte, at det ikke var nødvendigt at nedsætte Indlaansrenten.

Situationen kan naturligvis udvikle

sig saadan, at man maa se bort herfra. Jeg tror heller ikke, at det vilde bevirke, at Sparekassernes Kunder vil svigte Sparekasserne. Der er i vore Dage en meget tydelig Tendens til at foretrække den sikre Parikapital fremfor Køb af Obligationer til det nuværende Kursniveau, hvor man frygter Kursfald, saa jeg tror ikke, at der vil være nogen afgørende Fare for, at Sparekasserne skulde miste deres Kunder, selv om Indlaansrenten blev nedsat; men i øvrigt tror jeg som sagt ikke, at det vil blive nødvendigt. Det vilde være uheldigt, hvis det skulde blive Tilfældet, af Hensyn til Sparelysten her i Landet, som det fremfor alt paa det økonomiske Omraade gælder om at fremme.

Jeg tror, at Ministeren har fuldstændig Ret i, at det med den Udvikling, der er foregaaet, er nødvendigt at inddrage Sparekasserne under Lovgivningen. Men jeg mener, at det bør være saa lempeligt som muligt, og at Sparekasserne ikke skal tvinges til at nedsætte Renten.

I denne Forbindelse vil jeg gerne anføre, at der findes en Del smaa Sparekasser, som sætter deres Kassebeholdninger ind i store Kasser og faar dem forrentet, hvilket betyder overmaade meget for de smaa Sparekassers Mulighed for at svare deres Indskydere en passende Rente. Jeg vil henstille til Ministerens Overvejelse, om det ikke vilde være rigtigt at yde disse store Sparekasser Dispensation med Hensyn til Bindingen, saaledes at det bliver dem muligt stadig at give denne Rente og derved medvirke til at opretholde det gældende Renteniveau for Indlaansrenten.

Jeg skal hermed paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i et Udvalg.

Himmelstrup: Af de to Lovforslag, der her er til Behandling, har jeg ingen Bemærkninger at gøre til det første, om Tillæg til Loven om Banker, idet jeg ligesom den ærede socialdemokratiske Ordfører og det ærede Medlem Hr. Henning Hasle betragter det som en af Forholdene nødvendiggjort Videreførelse af Loven af 3. Juli 1942.

Derimod vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om det andet Lovforslag, der er til Behandling, og ved hvilket vi stilles over for noget nyt, nemlig at nu ogsaa Sparekasserne drages ind under Bindingen, Stramningen af Likviditeten. I det Parti, paa hvis Vegne jeg taler, har der været nogen Betænkelighed derved, og det synes mig ogsaa, at man kunde spore ikke saa helt ringe Betænkelighed i de Bemærkninger, som det